

OVERWEGING: GAST AAN TAFEL

DATUM : 28 en 29 september 2019

VOORGANGER: Hans Schoorlemmer

EERSTE LEZING : Amos 6,1-7

EVANGELIE: Lucas 16, 19 - 31

het reliëf in het voorportaal van de Abdij St. Pierre in Moissac (uitleg zie onder de overweging).

Overweging

Het evangelie dat we hoorden roept nogal wat irritatie op, heb ik gemerkt.. “Wat zwart-wit allemaal”. “Wat hard en onverbiddelijk is die Abraham”. “Bij die onderwereld en die vlammen haak ik af”. “Heb ik helemaal niets mee”. Het is geen makkelijke kost, die de bijbel ons vandaag voorschotelt. We worden stevig aangesproken. Wat uitleg

Goed om je realiseren, dat beide verhalen gericht zijn op mensen, die zich zelf genoeg zijn. Bij de profeet Amos is dit de upper-class van Samaria – dat was het Noordrijk in Israël; Israël was rond 700 voor Christus verdeeld in een Noordrijk en een Zuidrijk -. Bij Lucas in in het evangelie richt Jezus zich tot Farizeeën, tot hen, die menen Gods wetten en regels te kennen...Tot de spreekwoordelijke Farizeeërs. In beide lezingen wordt het woord tot de zelfgenoegzamen gericht. Veelzeggend woord: zelfgenoegzaam. Ben ik dat ook? We zoomen in op het evangelie. Jezus vertelt de zelfingenomen gelovigen een parabel. Een parabel is niet een verhaaltje om met beelden uit het dagelijks leven de blijde boodschap in hapklare brokken op te dienen. Eerder het tegendeel...Parabels zijn in de Joodse traditie prikkelverhalen, verhalen om mensen wakker te schudden, uit hun maatschappelijke en geestelijke comfortzone te halen.

Terug naar de parabel om wat dichterbij te komen.

Een rijke - goede merkkleding, veel vrienden, houdt een feest. Zijn leven is één groot feest horen we, fantaties!

Voor de deur ligt Lazarus, berooid, gewond gekwetst. Hij hoopt op het kluijfe dat bij de rijke van tafel valt... geen vrienden en kennissen. Honden zijn zijn vrienden. Ze likken zijn wonden. Beiden sterven.

Bij Lazarus komen engelen, die zich over hem ontfermen en hem in Abrahams schoot dragen. Beeld van troost, van geborgenheid, van bij God zijn. Hij wordt opgetild, gedragen wordt. Anders dan de rijke heeft hij een naam 'Lazarus' El-Azar, God helpt.

Misschien denk je, dat deze parabel over de hemel na dit leven gaat. De een gaat naar de hemel de ander naar de hel. Ik denk het niet! Als ik het evangelie beluister, dan hoor ik dat mensen als Lazarus, gekwetst, gewond, **weerloos nu al dicht bij God zijn en Hij bij hen...**

Hoe vergaat het de rijke? ...Hij wordt de door de vlammen gefolterd en vraagt vader Abraham om Lazarus opdracht te geven hem te komen verfrissen met een druppel water. - Iemand, die bepaald geen eigen baas is, merkte op: "Is hij dan nog niet verleerd anderen te bestellen en te besturen"- In de onderwereld lijkt geen barmhartigheid...want er gaapt een kloof, zegt Abraham tussen u en ons. Het is onmogelijk van daar naar hier, of van hier naar daar te komen. Is dit onbarmhartig? De parabel bedoelt te zeggen: er is geen hier-nogmaals! Het evangelie neemt dit leven, het hier en nu, met onze Lazarussen en rijken bloedserius. Godsdienst, God en mensen dienen is hier en nu...aan deze zijde!

De rijke geeft niet op. Hij vraagt Abraham om Lazarus in te zetten om zijn broers te waarschuwen. Maar Abraham verwijst nogmaals terug naar dit leven, naar de wegen die gewezen zijn... Mozes en profeten, spreken duidelijke taal. Ze verwoorden de roep van de kwetsbare, de wees en de weduwe en verwijzend naar Jezus' verrijzenis voegt hij er aan toe: "Zelfs iemand die uit de doden opstaat, zal hen niet overtuigen". Gods liefde die in Jezus zelfs de dood overwint, komt niet bij ieder binnen. Zo hard kan een mensenhart zijn...

Wat doet verhaal bij jou? Komt het binnen of raak je verhard? Wie ben je? Ken je de rijke, zit je vol met alles wat je leven vervult, genoeg aan jezelf...? Ken je Lazarus, weet je van het om kwetsbaar te zijn...Weet je wat het is om op Abrahams schoot te zitten, dicht bij God...Misschien ben je engel?

Twee verhalen:

Ik fietste met mijn kleindochter van vier achterop de fiets, naar de supermarkt aan de Vechtstraat. Tegen de winkel aan op de hoek naar de parkeerplaats, zat een man met haveloze kleren, een blikje drinken, wat dekens. "Opa, heeft die meneer geen huis?" Ik was verlegen met de situatie, wilde haar beschermen, of mezelf...met wat woorden...met een euro. Misschien beter om de vraag te laten knagen...

De tamelijk welgestelde ouders van Christien, worden ouder, takelen af en hebben steeds meer zorg nodig. Christien, hun dochter hier in Zwolle, zorgt voor hen, zo goed en zo kwaad als het gaat. Haar ouders hebben nog een handicap. Ze kunnen beiden geen hulp aanvaarden, vechten elkaar de tent uit, zeggen tegen elkaar en tegen haar: Ga maar, ga alsjeblieft gauw, ik red mezelf wel...Ze wijzen haar de deur...Christien blijft bezoeken, doet wat mogelijk is, wilde ondanks alles niets liever, want: "Ik hou van ze". Wie ben jij vroeg ik haar. "Ik weet het niet..Lazarus op Abraham schoot...dat komt heel dichtbij..." "Ben je het zelf?" ...Een glimlach was het antwoord.....

Het evangelieverhaal in beeld. Rechts in de schaduw: de rijke en zijn gasten aan de goedgevulde tafel; de honden daaronder.

Midden in het licht: Lazarus met zijn zweren en daarboven de engel.

Meer links: een grote brede Abraham, in zijn warme kleed draagt hij Lazarus.

Links: Mozes met de Thora rol in zijn hand.